

[Elgaard.]

specielt til den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Rager, at der synes at være Slinger i Valsen inden for Partiet, idet det ærede Medlem Hr. Rager sætter sin Lid til Venstre, medens den højtærede Minister sætter sin Lid til de Konservative med Hensyn til Resultatet. Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister og til det ærede Medlem Hr. Rager, at naar hele Spørgsmaalet foreligger objektivt behandlet, med fastslaaede Kendsgerninger og uomstødelige Erfaringer, saa kan vi forhandle, men ikke paa det Grundlag, der nu foreligger.

Carlsen-Skiødt: Man har ikke kunnet være blind for, at det Spørgsmaal, vi her behandler, i de to Maaneder, der er gaaet, siden det tidligere Lovforslag blev forkastet i Landstinget, er blevet stærkt benyttet i den politiske Agitation i Bladene. Det forekommer mig, at naar man nu har siddet og lyttet til Forhandlingen i Dag, maa man sige, at ogsaa her i Rigsdagen prøver man paa at benytte det i den politiske Agitation. Det synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund til fra Regeringspartiernes Side.

Det, som Lovforslaget er rettet imod, er — ogsaa den højtærede Minister har benyttet dette Udtryk — de urimelige Forhøjelser. Man anerkender altsaa — det gaar jeg ud fra —, at der er rimelige Lejeforhøjelser, at der paa den Vare, vi taler om i Øjeblikket, er rimelige Forhøjelser, som der er paa alle andre Varer. Der skrives jo ikke ind fra Regeringens Side mod Forhøjelser paa andre Omraader. Der er en almindelig Varefordyrelse i Øjeblikket. Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har nævnt, at Træ, Jern, Glas og meget andet er under Forhøjelse, og adskillige andre Ting kunde jo nævnes. Det maa selvfølgelig medføre, at ogsaa Lejlighederne paa et eller andet Tidspunkt bliver dyrere.

Det kunde være interessant — og det maa man ogsaa kræve i Udvalget — ikke blot at faa Oplysninger om de Forhøjelser, der har fundet Sted, men ogsaa om, i hvor mange Tilfælde Nedsættelse har fundet Sted, baade for Beboelseslejligheder og for Forretningslokaler, for saadanne Nedsættelser har faktisk fundet Sted.

Med Hensyn til det foreliggende Materiale vil jeg sige, hvad jeg sagde før, at saa længe man ikke faar mere solide Oplysninger, vil jeg for mit Vedkommende ikke kunne bygge noget afgørende derpaa.

Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Rager stillede om den nationale Ung-

doms Fremtid, vil jeg lade ligge til en anden Lejlighed; det kan der altid tales om.

Til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, der tillod sig en Bemærkning om, at jeg var Repræsentant for de kristelige, Gud velbehagelige Vælgere, vil jeg sige, at det Spørgsmaal skal jeg ikke indlade mig paa at drøfte her. Udtalelsen røber kun, at det ærede Medlem er mindre i sin Tankegang, end jeg havde troet.

Det konservative Partis Stilling til Spørgsmaalet i al Almindelighed har jeg udtalt mig om. De Oplysninger, der nu vil komme frem, og som det er en Nødvendighed at faa frem, selv om det tager Tid at fremskaffe dem, vil blive afgørende for den Behandling, som vi fra konservativ Side kan gaa med til af dette Lovforslag. I Øjeblikket er Det konservative Partis Betragtning den, at en Lovgivning for København, som det øvrige Land ikke har, efter det foreliggende Materiale er ganske overflødig.

Rager: De Udtalelser, der er faldet, siden jeg sidst havde Ordet, giver kun Anledning til ganske enkelte Replikker fra min Side.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard henviste til, at han i sin første Tale havde givet Udtryk for en bestemt Tankegang. Denne var det mig umuligt at finde den Gang, men jeg vil indrømme, at da det ærede Medlem nu havde Ordet anden Gang, forstod jeg, at der virkelig laa en Tanke bag ved noget af det, det ærede Medlem sagde. Det var dette, at vi skulde have de samme Tilfælde konstateret fra begge Sider. Med andre Ord: en Række Lejere har over for Lejeforeningerne eller over for Indenrigsministeriet anmeldt, at de har været Genstand for den og den Lejeforhøjelse — jeg gaar ud fra, at en ikke ringe Del af dem har dokumenteret det, og at det ellers er blevet for langt. Men saa ved jeg egentlig ikke, hvad man vil, om man ogsaa vil have den anden Parts Indrømmelse; hvis der foreligger en underskrevet Kontrakt, synes jeg i og for sig, det er unødvendigt.

Men naar det ærede Medlem kalder det for sin Kongstanke, at vi skal søge at faa disse Tilfælde sammenlignet fra to forskellige Sider, saa maa vi jo prøve paa, om vi i Udvalget kan faa det gjort, og hvis det ikke er andet, det ærede Medlem ønsker, saa maa jeg have haft den rigtige Opfattelse af det ærede Medlem, at saa er han villig til at gaa ind i det saglige Arbejde. Saa vilde jeg ganske vist ogsaa ønske, at han vilde gaa saa langt, at han vilde tage den virkelige